

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.062 van 23 juni 2011
in de zaak A. 196.603/XIV-32.252**

In zake : Sukhvinder Singh CHOPRA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Maria Van Weyenberge
 kantoor houdend te 1930 Zaventem
 Stationsstraat 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stefaan Verbouwe en Francis Chaffart
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 mei 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 29 maart 2010 waarbij wordt besloten dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002, zodat de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij voor de verzoeker van rechtswege vervalt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 juni 2011.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die loco advocaat Maria Van Weyenberge verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Alexander Billiet, die loco advocaten Stefaan Verbouwe en Francis Chaffart verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 21 januari 2010 België binnen, in het bezit van een taskara, en dient dezelfde dag een asielaanvraag in. Hij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1993. Hij wordt onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

De identiteit van de minderjarige wordt vastgesteld aan de hand van zijn verklaringen en een taskara. Er is twijfel in verband met de ingeroepen minderjarigheid. De dienst Voogdij wordt gevraagd een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

Op 15 februari 2010 ondergaat de verzoeker een tandheelkundig en radiologisch onderzoek in het kader van de chronologische leeftijdsbepaling, uitgevoerd door Prof. Dr. G. Willems, Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël, KULeuven. Uit het onderzoek concludeert de behandelende arts “met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat CHOPRA Sukhvinder Singh op datum van 15-02-2010 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is.”.

Op 29 maart 2010 besluit de dienst Voogdij dat de plaatsing onder haar hoede van Sukhvinder Singh CHOPRA van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

4. Enig middel

Uiteenzetting van het middel

De verzoeker voert als enig middel de schending van de motiveringsplicht aan.

Hij ontwikkelt zijn middel als volgt:

“1. "Overwegende dat op 15 februari 2010 betrokkene een originele taskara , afgegeven in Kunduz , Afghanistan voorlegt, welke vermeldt dat hij geregistreerd stond als 8 - jarige in 2002 (8-lange in 1381 Afghaanse kalender) ;

Overwegende dat afwijkingen tussen de medische test en de door de administratie in aanmerking genomen documenten om de leeftijd aan te tonen, zich binnen een redelijke marge dienen te situeren , dat er in casu een afwijking is van 2,17 jaar, die niet als redelijk kan aanvaard worden ;

Overwegende dat de bewijskracht van het voorgelegde document niet van die aard is om het resultaat van het medisch onderzoek te weerleggen " ;

Dat geconcludeerd werd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII , Hoofdstuk 6 " Voogdij over niet begeleide minderjarige vreemdelingen "van de programmawet van 24 december 2002 en bijgevolg het verval van de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van verzoeker uitspreekt”

Dat echter reeds genoeg geweten is dat deze testen niet sluitend zijn ;

Dat de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren in zijn vergadering van 20 februari 2010 duidelijk heeft gesteld dat :

- verschillende factoren (etnische , genetische , endocrinische , sociaal - economische, nutritionele , medische) de groei van een individu kunnen beïnvloeden ;
- de tabellen voor de botleeftijdsbepaling die als referentie dienen, zijn opgemaakt op grond van een bepaalde bevolking ; de meest gebruikte zijn gebaseerd op de westerse blanke bevolking. Opdat de verwijzing relevant zou zijn, dient de persoon op wie ze toegepast worden tot dezelfde bevolking te behoren.
- De dentale criteria hangen in het bijzonder af van de etnische oorsprong en van het sociaal -economisch en nutritioneel niveau van het individu.
- Voorts schuilt een moeilijkheid in de reproduceerbaarheid van de interpretatie van de onderzoeken tussen de verschillende deskundigen.

Dat de Nationale Raad besluit als volgt :

- schatting houdt altijd een onnauwkeurigheidfactor in en kan bijgevolg slechts leiden tot een betrouwbaarheidsinterval
- twijfel moet altijd uitvallen in het voordeel van de persoon die verklaart minderjarig te zijn

Dat in casu een dentaal onderzoek werd uitgevoerd ;

Dat de dentale criteria in het bijzonder afhangen van de etnische oorsprong en van het sociaal - economisch en nutritioneel niveau van het individu.

Dat de gehanteerde maatstaven slaan op een persoon van de westerse samenleving ;

Dat verzoeker niet westers is ;

Dat er slechts één wijze van leeftijdsbepaling is gebeurd ;

Dat hij bovendien een taskara heeft , volgens hetwelk hij minderjarig is ;

Dat deze taskara niet vals blijkt te zijn ;

Dat bijgevolg bij twijfel , dit dient uit te vallen in het voordeel van de persoon die verklaart minderjarig te zijn ;

Dat de Minister niet aantoont waarom hij het originele bewijsstuk niet aanvaardt en voorrang geeft aan een twijfelachtige leeftijdsbepaling ;

Dat de beslissing bijgevolg niet wettelijk gemotiveerd is ;”.

Beoordeling

5.1. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de dienst Voogdij besluit dat de plaatsing onder haar hoede van rechtswege vervalt, aangezien uit het medisch onderzoek blijkt dat de verzoeker op 15 februari 2010 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar een goede schatting is. De bewijskracht van de door de verzoeker voorgelegde taskara, die vermeldt dat hij geregistreerd stond als 8-jarige in 2002 (1381 volgens de Afghaanse kalender), is evenwel niet van die aard dat ze het resultaat van het medisch onderzoek kan weerleggen. Afwijkingen tussen de medische test en de door de administratie in aanmerking genomen documenten om de leeftijd aan te tonen dienen zich immers binnen een redelijke

marge te situeren en de afwijking in casu van 2,17 jaar kan volgens de dienst Voogdij niet als redelijk beschouwd worden.

5.2. De verzoeker voert aan “dat de Minister niet aantoont waarom hij het originele bewijsstuk niet aanvaardt en voorrang geeft aan een twijfelachtige leeftijdsbepaling”. In de bestreden beslissing wordt dit wel degelijk gemotiveerd. De dienst Voogdij overweegt immers dat een afwijking van 2,17 jaar tussen de medische test en de door de verzoeker voorgelegde taskara niet als redelijk kan aanvaard worden. Uit deze motivering blijkt evenmin twijfel omtrent verzoekers meerderjarigheid. Het onderzoek dat werd uitgevoerd door de Federale Politie, Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden - Documenten, biedt enkel uitsluitel over de vorm van het document en belet niet dat aan het resultaat van het medisch onderzoek meer bewijskracht wordt toegekend.

De verzoeker voert aan dat de medische testen niet sluitend zijn. Hij laat na concreet aan te tonen dat het medisch onderzoek dat hij heeft ondergaan ondeskundig en onbetrouwbaar is. Hij beperkt zich tot een algemene kritiek op een deelaspect van het medisch onderzoek, met name het dentale onderzoek. Dergelijke kritiek is niet relevant om de algemene conclusie van de arts op grond van een driedig onderzoek te ontcrachten. Uit het medisch verslag blijkt dat de betrokken arts een foutenmarge incalculeerde bij de leeftijdsbepaling. In de gehanteerde standaarddeviatie wordt de twijfel omtrent verzoekers leeftijd die zou kunnen ontstaan door zijn origine en specifieke kenmerken verrekend. Zelfs door het hanteren van de laagste leeftijd met toepassing van de standaarddeviatie, overeenkomstig artikel 7 § 3 van de Voogdijwet, blijkt de verzoeker nog meerderjarig te zijn, zodat het inroepen van het “voordeel van de twijfel” irrelevant is.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 juni 2011, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen